

Tractatus De// Beneficiis// Amplissimus,// Et Doctissimus

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

§. 2. De incompatibilitate duorum beneficiorum, sub eodem tecto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98550](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98550)

c. de multa n. 10. Capra d. reg. 90. numer. 67. 12. fallit, Hoida dict. capit. 13. numero 61. & hoc citra omnem contentiōem, quia prior non habet iurisdictionem iure proprio, sed vice magistri magni, ut probant testes ad 17. interrogatorium, Putius decif. 17. lib. 2. ubi firmat procuratores, & officia, quia alterius vice geruntur, & exercentur, non inducere incompatibilitatem, nec etiam habere fructus aliquos, nec mensam distinctam à conventu, sed solum alimenta, prout prior claustralis, capit. secundo capit. ad monasterium, de regular. & tenetur de illis reddere rationem, gloss. dict. Clementin. vnica, §. præmissa, verb. de mensa. Vltra quod quando probatum esset ipsum esse curatum, in consequentiam veniret, quod esset perpetuus, Casad. decifion. 4. de præben. cum temporalitas repugnet curæ, Oldrad. cons. 22. 7. sub num. 8. curatus enim dicitur pater, qui non datur ad tempus, sed est perpetuus, ex quo naturam ars imitatur, quod eo ipso, quod quis est curatus, sit perpetuus, ut bene hic per informantes, &c.

§. 2.

De incompatibilitate duorum beneficiorum sub eodem tecto.

SVMARIA.

Non solum due dignitates, personatus, seu officia, sed etiam duo canonicatus, seu præbendæ, aut portiones, vel duo simplices beneficia vniuersalia, siue similia, sub eodem tecto, sunt incompatibilia adeo, ut per affectiōem secundi, vacet primum ipso iure, etiam de iure antiquo, num. 182. Nec valet statutum Episcopi in contrarium, num. 183. Nec etiam consuetudo contraria, etiam immemorialis, numero 184. Nec Episcopus potest dispensare, n. 185. & improbat dictum Zerola, n. 186.

Quamuis possit quis tenere duo curata, quando vnum venit per annexiōem, tamen in eadem Ecclesia, non potest qui habere duas præbendas, etiam si altera sit annexa dignitati, n. 187. Vnde dispensatus ad duo sub eodem tecto, non poterit illa obtinere, si alteri sit annexa capellania, vel aliud beneficium in eadem Ecclesia, nisi hoc quoque in dispensatione fuerit expressum, secundum Rebuffum, numero 188. Nec potest quis sine dispensatione retinere beneficium simplex seu præbendam cuiusdam Ecclesie, cum rectoria alterius, cui annexum erat aliud beneficium simplex Ecclesie prima, secundum Nauam, numer. 189. & dicunt Doctores, quod iura magis abhorrent pluralitatem duarum præbendarum, seu duorum beneficiorum similium sub eodem tecto, quam duorum curatorum, numero 190. Et due præbendæ sunt magis incompatibiles sub eodem tecto, etiam si altera sit annexa, quam dignitas cum parochiali annexa præbenda in Ecclesia cathedrali, secundum Gomezium, numero 191.

Secundum authorem, non est differentia in hoc inter curata, & duas præbendas in eadem Ecclesia, sed solum est differentia in modo annexiōis: nam per annexiōem, & unione Ecclesie parochialis factam præbenda supprimitur & extinguuntur titulus parochialis, &c. numer. 192. Et sit tunc non intitulatur, quis in parochiali annexa sed in præbenda, num. 193. Et non censetur habere curam, num. 194. & consequen-

ter parochialis possessa vniuersa, & membrum alterius, non inducit incompatibilitatem, numero 195. Et qui habet duo curata, quando vnum venit per annexiōem, non dicitur habere duo curata, sed vnum curatum, & aliud simplex, nam curatum annexum simplici assumit naturam simplicis, numero 196. & seq. Vbi adducuntur declarationes S. Congregationis, & idem esset in annexiōe portionis facta dignitati accessorie, & sic obtinens talem dignitatem, cui est vnica portio, si simul obtineret aliam portionem, seu præbendam eiusdem Ecclesie non esset triplex, aut in eadem specie duplex, numero 198. At per annexiōem præbendæ, nempe canonice, qua proprie dicitur præbenda, factam dignitatem eiusdem Ecclesie, si videatur fieri accessorie, non solet extinguuntur, & nomen præbendæ, & canonicatus, sed vni duo beneficia obtinentur, & ideo non possunt due præbendæ, simul teneri in eadem Ecclesia, etiam si vna sit annexa dignitati, ut in Clem. fin. de præben. & 6. num. 199.

Ista Clementina intelligitur de præbendis canonicalibus, seu quasi, n. 200. Et præbenda quasi canonice est, quando eam habens reputatur pro canonico, & habet vocem in Capitulo, ut canonicus, licet non sit canonicus, n. 201. Et intelligitur de præbendis spiritualibus, & titulis beneficalibus, secus vero de præbendis, seu portionibus temporalibus, qua non inducunt incompatibilitatem, n. 202.

Quando aliqua dignitas habet duas præbendas, seu portiones, neutra illarum est proprie præbenda canonice, nec censetur duplex titulus beneficalis, sed tantum vnus, nempe ipsius dignitatis cum duplici redditu, præbendæ, seu portione temporali, num. 203. Nisi aliunde constet aliquam illarum esse vere canonicalem, seu quasi, &c. num. 204. Quod tamen constare non dicitur ex eo solo, quod obtinens talem dignitatem habeat vocem in Capitulo, seu sit de Capitulo, numero 205. Nam licet de iure communi id competat solis canonicis, & rationi canonice, num. 206. Tamen de iure speciali potest alius competere, & ratione dignitatis, a num. 207. ubi adducuntur resolutiones Rota.

Quamuis ex eo solo, quod habeant vocem in Capitulo, etiam in omnibus, non sequitur eos esse de Capitulo, nu. 210. Et dignitas habens de consuetudine, vel privilegio vocem in Capitulo, si assequatur canonicatum, debet habere duplicem vocem, sicut etiam duplices distributiones, nisi aliud habet consuetudo, nu. 211. Quod quoad vocem non seruatur, in Ecclesia Abbatum, numero 212. Et ita in Ecclesia Palentina decanus, & in Seguntina decanus, & thesaurarius, qui habent duas præbendas, & vocem in Capitulo solent simul obtinere aliam præbendam canonicalem, seu portionem, non obstante impetratione, & contradiciōe facta, &c. a n. 213.

Tenetur contra Rebuffum supra, quod dispensatus ad duo sub eodem tecto, poterit illa obtinere, etiam si alteri sit annexa capellania, vel aliud beneficium in eadem Ecclesia, n. 216. Et contra Nauam supra, quod non impeditur retentio beneficii simplicis cuiusdam Ecclesie cum Recloria alterius, propter annexiōem factam Recloria de alio beneficio simplici Ecclesie prima, n. 217.

Sententia eorum solum procederet, quando unio facta esset æque principaliter, vel ad tempus, seu vitam obtinentis tantum n. 218. Nam unio ad vitam inducit incompatibilitatem, saltem hodie ex Concilio Trid. Quamvis antea secus esset, sicut in commendam ad vitam

n. 219. Et sic habens in aliqua Ecclesia dignitatem ad sui vitam erectam, cui pro eius dote portio d. Ecclesia est unita, non potest iam obtinere aliam portionem, seu prebendam eiusdem Ecclesie, nec in ea coadiutor deputari, sine speciali dispensatione Apostolica, qua tamen vix conceditur, n. 220.

Dua capellania sub eodem tecto sunt incompatibiles, tanquam beneficia vniformia, & non possunt simul teneri absque dispensatione Papa, sed per assecutionem secundam, prima vacat, n. 221. Et tenet Rota in decisionibus positis, a n. 222.

Secundum Nauar. & alios dua capellania, seu altaria sub eodem tecto, non sunt beneficia vniformia ad effectum incompatibilitatis, nisi sint instituta ad vnum finem, & ad eadem munera, & vniam Congregationis, secus si ad diuersa, & separata munera, n. 225. Quod videtur seruari in aliquibus partibus Hispanie, n. 226. Sed contrarium tenent reliqui supra, & Rota in decisionibus adductis, n. 227. Et si tamen, quod sint beneficia vniformia, consuetudo in contrarium non erit habenda in consideratione, nec dispensatio Nuntij, sicut nec Episcopi, num. 228. Sed cum non sit ius clarum esse beneficia vniformia, sed in eo sint opiniones, consuetudo tenendi in eadem Ecclesia duas capellanas huiusmodi, sine dispensatione, aut cum dispensatione Ordinarij, seu Nuntij, videtur tolerabilis, etiam post Concilium, vbi illud quoad hoc non sit receptum, numero 229.

An duo beneficia difformia, & dissimilia sub eodem tecto sint incompatibilia, vt dignitas, & canonicatus, curatum, & simplex, canonicatus, & capellania, & c. n. 230. Prima sententia, esse incompatibilia, ita tamen, vt non vacet ipso iure vnum per assecutionem alterius, & ex consuetudine, seu statuto, aut dispensatione Episcopi possint retineri, a n. 231. & n. 232. adducuntur resolutiones Rote, & obiectiones, quod si de iure sunt incompatibilia, non potest statui contrarium per statutum, responderi potest stando in ista sententia, quod non est ius clarum, & c. a n. 233. Contraria sententia, quod sint incompatibilia de iure, nisi alias sint sibi repugnantia ratione residentie, seu seruitutis, num. 235. Pro qua allegantur iura, num. 236. Et videtur verior de iure, num. 237.

Quicquid sit de hoc in eadem Ecclesia, nullo modo potest quis esse triplex absque Papa dispensatione, nec valeat consuetudo, vel statutum in contrarium contra Bortellum, a n. 238. Et reprobatum consilium Nauar. docetis posse teneri duas capellanas cum dignitate in eadem Ecclesia ex consuetudine, si dignitas non est sufficiens, n. 240. Et alia doctrina Cerola, num. 241. Nec poterit Nuncijs, seu Legatis in hoc dispensare, nisi habere specialem facultatem, n. 242.

S. Congregatio Concilij approbavit primam sententiam, quod duo beneficia difformia sub eodem tecto sint incompatibilia, vt in declarationibus positis, n. 243. Et sic consequenter dicendum est primum ipso iure vacare per assecutionem alterius ex Concilio, nu. 244. Potest tamen ex consuetudine teneri dignitas cum canonicatu in eadem ecclesia, cui non est per concilium derogatum, ex eadem S. Congreg. vt in declarationibus positis, a nu. 245. Nec huiusmodi consuetudo est periculosa, sed rationabilis contra Hoiedam, n. 248.

Ista consuetudo non procedet in canonico penitentiario, vt in declaratione S. Congregationis posita, num. 249. Habet enim officium penitentiarij, & insuper canonicatum tali officio annexum, numero 250. Nec refert, quod officium penitentiarij de se non habet fructus, quia sufficit, quod eos habeat ratione adiuncti

canonicatus, num. 251. Aliquando tamen ex gratia, & dispensatione Apostolica obtinet simul dignitatem, numero 252. Et ista ratio considerata in penitentiarij, non militat in canonico lectura, nec in canonico doctorali, aut magistrali, in quibus solum consideratur canonicatus, & prebenda cum tali onere, & c. numero 253.

Supradictis videtur conformis stylus curie, qui facit ius, adductus, n. 254.

An sicut consuetudini tenendi dignitatem cum canonicatu, vel portione in eadem ecclesia non est derogatum per Concilium, ita etiam non sit derogatum consuetudini tenendi duo alia beneficia difformia, & videbatur similiter dicendum non esse illi derogatum, n. 255. Sed contrarium censuit S. Congregatio, & ponitur ratio differentie, n. 256. Sed vbi concilium non sit quoad hoc receptum videtur posse adhuc seruari dicta consuetudo, qua tamen non videtur certo stare in Episcopatu Abul. n. 257.

Quando beneficia dicantur sub eodem tecto, seu in eadem Ecclesia, an si vnum sit in Ecclesia, & aliud in capella, claustro, aut coemeterio, vel ambitu eiusdem Ecclesie, censentur esse sub eodem tecto, & in eadem Ecclesia, n. 258. Resoluitur, quod beneficium situm in capella, claustro, coemeterio, seu ambitu contiguis Ecclesie, seu censentur esse in eadem ecclesia, si vero non essent ecclesia contigua, sed extra septa illius, beneficium ibi situm non censetur esse in Ecclesia principalis, n. 259.

Nunc operæ pretium erit aliqua tractare circa incompatibilitatem duorum beneficiorum sub eodem tecto. In quo certum est, non solum duas dignitates, personatus, seu officia, sed etiam duos canonicatus, seu prebendas, aut portiones, vel duo simplicia beneficia vniformia, siue similia sub eodem tecto, id est, in eadem Ecclesia esse incompatibilia, adeo vt per assecutionem secundi vacet primum ipso iure, etiam de iure antiquo, tex. in d. cap. de multis, de preben. ibi: Addentes, vt in eadem ecclesia, & c. cap. literas, de concess. preben. c. i. de consuetud. in 6. vbi DD. Clem. fin. de preben. & ibi glof. & DD. Card. in Clem. gratia, num. 5. de rescrip. Imola in d. c. de multis, sub nu. 5. Staphil. de literis gratia, 2. forma expectatarum, num. 5. & 6. Gomezus de expectat. num. 44. Rebuffi in concord. tit. de mand. Apostolicis. §. i. verb. ita tamen, Probus ad Monach. in d. c. i. de consuetud. in 6. sub nu. 6. Lamber. de iure patron. 1. part. 2. lib. quast. 7. artic. 15. Gregor. Lopez in l. 3. tit. 16. par. 1. verb. otro en otra Iglesia, dicens procedere, etiam si sint talia, quæ non requirant residentiam in conformibus titulis. Duennas reg. 71. numero 5. Ferret. consil. 255. numero 4. Nauar. consil. 16. 18. & 22. numero 1. & consil. 24. numer. 2. de preben. Hoieda qui plures refert de incompatibilitate, cap. 20. Quintanaduennas lib. 4. Ecclesiasticum, numero 120. & Flam. Parif. de resignat. beneficior. lib. 3. quast. 1. a numero 121. Et nouissime Vuamelius consil. 235. Prosper de Augustino ad summam bullarj, verb. beneficiorum resignatio 9. causa. Azor 2. parte, libro sexto, c. vndecimo, quastion. 1. & 3. & cap. decimo tertio quastio. 6. & lib. 7. cap. 16. 7. 10. Tufch. conclus. 64. & 66. litera B.

Quod adeo t. verum est, vt non valeat statutum Episcopi in contrarium, Bort. de synodo 3. part. art. 1. num. 88.

Nec t. etiam consuetudo contraria etiam immemoria-

moralis d. cap. literas, & ibi gloss. Abb. numer. 2. & DD. idem Abb. in rep. cap. exurpanda. §. qui vero de praben. n. 41. Domin. d. c. 1. n. 12. & ibi Probus sub d. n. 6. Gomezius, Rebuff. Lamber. & Duennas ubi proxime, Caputaquen. dec. 356. n. 4. & §. p. 2. Hojeda d. c. 20. n. 3. & Flam. Parif. d. g. 1. n. 12. q. qui dicunt communem, & Azor d. g. 1.

185 Nec Episcopus tunc potest dispensare gloss. vlt. in d. Clem. si. Abb. in d. c. lueras numer. 3. & 6. & in d. rep. §. qui vero, numero 41. & in cap. cum iam dudum, de praben. numero 9. Domin. numero 12. & Franc. 7. in d. cap. 1. & Probus sub d. numero 6. Selua de benef. 4. p. q. 7. casu 171. & vltim. Gomez. Rebuff. & Lamber. supra, Hojeda qui alios citat d. c. 20. num. 2. & c. 12. numer. 13. Quintanaduennas d. lib. 4. n. 131. Flam. Parif. d. g. 1. n. 123. Azor. d. 2. p. lib. 3. c. 50. q. 6. & lib. 6. c. 11. q. 4. & cap. 12. q. 6.

186 Et tunc cauendum est à Cerola in praxi Episcopali i. p. verb. beneficia. §. 7. 6. conclus. qui ait, quod hodie per Decretum Concilij sess. 24. c. 17. de refor. potest quis habere duo beneficia conformia sub eodem tecto, modo sint simplicia, & non requirentia personalem residentiam, & non sufficientia, quæ doctrina est falsa, & absque fundamento, nam Concilium ibi nihil innouat, seu disponit circa hoc. Quamuis nouissime referat, & videatur sequi Perez de Lara de annuvers. & capel. lib. 2. c. 7. n. 13.

187 Et quamuis tunc possit quis tenere duo curata, quando vnum venit per annexionem, vt in c. super eo, de praben. in 6. tamen in eadem Ecclesia non potest quis habere duas præbendas, etiam si altera sit annexa dignitati, vt in d. cap. literas, ubi Abb. numer. 2. & alij, & tex. in d. Clem. si. & ibi glo. vlt. & Cardin. 4. oppositio, & alij DD. & Domin. in d. c. 1. numer. 12. dicens, quod quis non potest esse triplex in eadem Ecclesia, nec iure annexionis, & ibi Francus numer. 7. & Hojeda d. cap. 10. num. 1. & Prosper de Augustino supra.

188 Vnde tunc Rebuff. in praxi ut. de dispensatione ratione aratis, verb. etiam si sub eodem tecto, vers. quoniam si fuerit, docet, quod dispensatus ad duo sub eodem tecto, non poterit illa obtinere, si alteri sit annexa capellania, vel aliud beneficium in eadem Ecclesia, nisi hoc quoque in dispensatione fuerit expressum d. Clem. si.

189 & tunc Nauarr. conf. 23. de praben. consuluit non posse quem sine dispensatione retinere beneficium simplex, seu præbendam cuiusdam Ecclesie cum rectoria alterius, cui annexum erat aliud beneficium simplex Ecclesie primo dictæ.

190 Vnde tunc dicunt Doctores, quod iura magis abhorrent pluralitatem duarum præbendarum, seu duorum beneficiorum similium sub eodem tecto, quam duorum curatorum, Abb. in d. c. literas, sub num. 2. Francus sub num. 7. circa si. & alij in d. c. 1. & ibi Probus sub num. 6. & dicitur in Toletana capellanæ de Barajas 15. Febr. 1591. coram Do. Pamphilio infra adducta.

191 Et tunc Gomezius de expectat. numer. 45. dicit, quod duæ præbendæ sunt magis incompatibiles sub eodem tecto, etiam si altera earum sit annexa, quam sit dignitas cum Ecclesia parochiali, quæ est annexa præbendæ in Ecclesia cathedrali, vt probatur in cap. super eo, de praben. libro 6. licet aliquando disputando publice sustinuit contrarium, tam Romæ, quam Patavij, &c.

192 Ego tunc contra Dd. animaduerto, non esse in hoc differentiam inter curata, & duas præbendas in eadem Ecclesia, sed solum esse differentiam in modo annexionis, nam per annexionem, & vnionem Eccle-

sie parochialis factam præbendæ cum fiat accessoria, supprimitur, & extinguitur titulus parochialis, & perdit nomen beneficii, ita vt amplius beneficii dici non possit, sed prædium præbendæ, vt dicitur infra seq. par. c. 2. n. 12.

Et sic tunc non intitlatur quis in parochiali annexa, sed in præbendâ, seu beneficio principali Abb. in d. §. qui vero in lectura in fin. Franc. in c. 1. n. 7. de filiis presbyter. in 6.

Et non tunc censetur habere curam, Felin. in cap. in nostra de rescrip. cor. 10. Decius in cap. ad aures, eod. tit. num. 13. Sarnen. in regul. de idiomate, questio. 11. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 201. n. 67. Nauarr. consil. 14. n. 4. de rebus Ecclesie, & Quintanaduennas d. lib. 4. num. 70.

Et tunc consequenter parochialis Ecclesia possessa vt vnita, & membrum alterius, non inducit incompatibilitatem, Rota decisio. 786. numero 3. part. 1. diuersorum, & Quintanaduennas supra, & Mandosius ad Lapum alleg. 35. addit. vltim. dicens, quod annexum non facit incompatible, Gonzalez gloss. 5. §. 7. numero 21.

Et qui tunc habet duo curata, quando vnum venit per annexionem, non dicitur habere duo beneficia curata, seu duas Ecclesias curatas, Abb. ubi proxime, sed vnum curatum, & aliud simplex, nam beneficium curatum annexum beneficio simplici assumit naturam simplicis, cui est vnitum, probus ad Monach. in dist. cap. super eo, a numero 2. Rebuff. in in praxi titul. de non promotis, numero 31. Capra regul. 90. numero 65. Hojeda cap. 13. num. 50. & Aluarus Valasco consultatione 14. n. 1. par. 1. Lessius de iust. & iur. lib. 2. c. 34. num. 148. & Azor 2. par. lib. 6. c. 28. q. 20. in fin.

Et tunc censuit S. Congregatio Concilij, vt apparet ex declarationibus sequentibus, Prima, beneficia, etiam curata aliis beneficiis annexa transeunt in simplicium naturam, dummodo accessorie sint vnita, & illorum per vicarium ab ordinario positum exerceatur cura. Secunda, Congregatio Concilij censuit parochialem perpetuo vnitam beneficio simplici desinere esse parochialem, & assumere naturam simplicis, dummodo vnio sit facta accessorie, & cura per vicarium temporalem non exerceatur. Et vide dicta supra 5. par. cap. 3. n. 122.

Et idem tunc esset in annexione portionis factæ dignitati accessorie, vt in terminis decisionis Bergen. feruitij, supra adductæ 3. p. cap. 1. num. 510. nam per eam extinguitur, & supprimitur nomen, & titulus portionis, & sic obtinens talem dignitatem, cui est vnita portio, si simul obtineret aliam portionem, seu præbendam eiusdem Ecclesie, non esset triplex, aut in eadem specie, seu genere beneficii duplex, &c.

At vero per tunc annexionem præbendæ, nempe canonialis, quæ proprie dicitur præbendâ, factam dignitati eiusdem Ecclesie, etsi videatur fieri accessoria, non solet extingui, & supprimi titulus, & nomen præbendæ, & canonicatus, sed vt duo beneficia obtinentur. Quamuis contrarium velit Nauarr. d. conf. 14. num. 4. de rebus Ecclesie, vt dicitur infra par. sequen. cap. 2. a num. 57. vbi vide, & ideo non possunt duæ præbendæ simul teneri in eadem Ecclesia, etiam si vna sit annexa dignitati, seu officio, vt in dist. Clem. fin. de praben. & in declaratione S. Congregationis super pœnitentiaria infra adducta, numero 249.

Quæ tunc Clementina intelligitur de præbendis ca-

nonicalibus, seu quasi canonicalibus, vt per Bonifacium *ibi*, n. 42. 3. & 46. & Rotam in vna Lucana beneficiorum 22. Febr. 1580. coram D. Seraphino, quæ habetur 1. par. diuersorum dec. 684.

201 Et præbenda quasi canonicalis est, quando eam habens reputatur pro canonico, & habet vocem in Capitulo, vt canonicus, licet nō sit canonicus, vt in specie c. cum in Ecclesia, de præb. in 6. Bonif. ubi proxime, præsertim n. 46.

202 Et rursus intelligitur de præbendis spiritualibus, & titulis beneficalibus, de quibus in decis. Rotæ 6. de consuetud. in nouis: secus vero de præbendis, seu portionibus temporalibus, quæ cum non sint tituli beneficales, non inducant incompatibilitatem, vt per Roma. consil. 328. præsertim, ex numero octauo, Caputaquen. d. decisione 356. parte 2. & Bonifacium dict. numero 43. qui ait, quod in pluribus locis dignitatem principalem obtinens habet duas præbendas, vel duplicem portionem canonicaalem, nam vna illarum proprie non est canonicalis, & habetur solum pro quodam iure, & beneficio temporali, ex quo differt à præbenda, quæ est ius spirituale.

203 Imo amplius dico, quod quando aliqua dignitas habet duas præbendas, seu portiones, neutra illarum est proprie præbenda canonicalis, nec censetur duplex titulus beneficalis, sed tantum vnus, nempe ipsius dignitatis, cum duplici reddito, præbenda, seu portio temporalis.

204 Nisi aliunde constet aliquam illarum esse vere canonicaalem, seu quasi, vt quia habens talem dignitatem habeatur pro canonico, & inter eos numeretur, vel ex canonicatum, & præbendarum numero, aut ex distributione missarum, tanquam canonico, &c. vt in d. decis. 684.

205 Quod tamen constare, non dicitur ex eo solo (quauis aliquod adminiculum faciat, vt in dicta decisione 684. numer. 2.) quod obtinens talem dignitatem habeat vocem in Capitulo, & etiam si sit de Capitulo.

206 Nam licet de iure communi id competat solis canonicis, & ratione canonice Compostellanus in cap. 1. de elect. Abb. in cap. auditis, num. 3. & in cap. rescriptum, num. 4. eodem titulo, & in cap. cum olim, numero 8. de re iudicata, & Felin. ibi num. 4. & in cap. cum M. num. 18. & ibi Ripa numero 186. de constitutionib. Decius in cap. eam re. 2. not. numer. 24. de rescriptis, & in cap. relatum, de præb. num. 5. Paulinus de offic. & potest. Capituli, sede vacante præludio 5. numero 4. Pet. de baifio in directorio elect. 1. par. c. 2. numer. 2. & 3. Cechus de republica Ecclesiastica c. 24. de canonicis, &c. num. 4. vers. 7. Azor 2. par. libro 3. c. 10. g. 1. & c. 11. g. 18. Rota in d. decis. 684. n. 2. & 4. n. 5. & 6. ead. 1. p. diuersorum & decis. 4. n. 5. par. 2. Cefar de Grassis decis. 131. num. 6. Rota in Calagurritana fructuum 1. Iun. 1583. coram D. Bubalo, de qua 3. par. cap. 2. numero 377. & in Abulen. iurisdictionis contra portionarios 6. Febr. & 17. April. 1589. coram D. Pamphilio, & in Corduben. iurisdictionis 17. Iun. 1596. coram D. Orano, & declaratio S. Congregationis Concilij supra adducta 5. par. capit. septimo, numero vigesimo tertio.

207 Tamen t de iure speciali, vt de consuetudine, vel priuilegio potest aliis competere, & ratione dignitatis, Abb. Felin. Ripa, Decius, & Baifius, & alij supra, Ferretus cons. 204. numero 15. & Rota decis. 713. numero 5. par. 1. diuersorum. & in dict. Corduben. iurisdictione 7. Februar. & 17. Martij 1597. coram eo-

dem D. Orano.

Vbi tandem fuit resolutum, Portionarios Ecclesie Corduben. esse de capitulo ex statuto, consuetudine, & concordia confirmata faciente eos de Capitulo, & personas capitulares constituentes capitulum, licet in aliquibus non habeant vocem, vt in electione, sine admissione prælati, & aliis, & sic corrigendos esse cum adiunctis, iuxta formam Concilij sess. 25. de reform. cap. 6. &c.

Et in causa Calagurritana iurisdictionis 10. Decemb. 1599. coram D. Iusto, in qua fuit resolutum, Dignitates, & portionarios esse de Capitulo, quod & alia Rota resoluta in alia Calagurritana iuris volandi 27. Febr. 1599. coram D. Orano, & in hac eadem causa coram D. Corduba 25. Maij 1598. nam etsi de iure communis persone existentes in Ecclesia extra numerum canonicorum, non dicuntur esse de Capitulo, Roma. consil. 332. num. 10. Abb. cap. auditis num. 3. de elect. cum aliis allegatis, quia soli canonici faciunt Capitulum, & vnus corpus cum Episcopo, cap. quanto, cap. nouit, de his, quæ fiunt à prælatis, tamen dicit Abb. & alij d. quod statuto, & consuetudine induci potest dignitates, & alios in Ecclesia esse posse de Capitulo, & omisso statuto, seu sententia arbitraria de anno 1235. domini fundarunt se in obseruantia, cuius pro dignitatibus, & portionariis dantur actus multiplices, & antiquissimi, qui non possunt conuenire personis non existentibus de Capitulo, & ex quibus inducta est consuetudo, vt sint de Capitulo, & inter alios actus præcipue consideratum fuit, quod interuenerunt in statutis condendis cū aliis canonicis, qui est actus proprius Capituli Ecclesie, Abb. in c. cum oēs, n. 4. de constit. & Rota coram D. Corduba in Illerden. statuti 3. Decemb. 1593. & 19. Martij 1597. Secundo interuenerunt in Capitulo congregato super expeditis negotiis, & administratione iurisdictionis Ecclesie sede vacante. Tercio interuenerunt capitulariter congregati in traditione possessionis Ecclesie Episcopo, & aliis præbendis, qui actus spectant ad capitulares, Cassad. dec. 8. de causa poss. Putens 20. libro 2. & licet omnes actus non probarentur successiue, & continuati, & in aliquibus non constaret dignitates, & portionarios interuuisse, nihilominus non consequeretur, non esse de Capitulo, quia ad istum effectum esset necessaria quasi possessio negatiua cum contradictione, & acquiescentia, quam D. Episcopus non probauit, &c. Et dicta 25. Maij 1598. coram D. Corduba fuit resolutum, Pendente lite, an illi sint de Capitulo, vel non, non debere interim ab Episcopo turbari in possessione, in qua sunt. Et tradit post hæc Gonzalez gloss. 45. a numero 43.

Quamuis tamen ex solo, quod habeant vocem in capitulo etiam in omnibus, nō sequitur eos esse de Capitulo, vt S. Cong. concilij censuit circa d. cap. 6. & resoluta Rota in Abul. iurisdictionis, & in d. Corduben. 17. Iun. 1596.

Et ita t dignitas habens de consuetudine, vel priuilegio vocem in cap. si assequatur canonicatum, debet habere duplicem vocem, sicut etiam duplices distributiones, nisi aliud habeat consuetudo, vt post Ioan. Andr. tradit Card. n. 4. Abb. ex n. 2. & Felin. n. 1. & 2. in d. cap. cum olim, de re iudic. Francus in d. cap. cum Ecclesia, de præb. in 6. sub n. 4. Couarr. lib. 3. variar. c. 13. n. 6. & Hoieda de incompatibilitate, cap. 12. n. 15. & 16. dicentes communem, Azor 2. p. libro 3. c. 11. g. 19.

Quod tamen quoad vocem non seruatur in hac Ecclesia Abulen. in qua dignitates ex consuetudine sunt de Cap. & tamen si simul obtinent canonicatū, prout con-

prout consueuerunt, non habent, nisi vnam vocem, quamuis habeant duas distributiones.

213 Et ita reuocando ad nostrum propositum, in Ecclesia Palentina decanus, & in Seguntina decanus, & thesaurarius, qui habent duas prebendas, & vocem in Capitulo, solent simul obtinere aliam prebendam canonicaem, seu portionem.

214 Et nunc T modernus decanus Palentinus obtinuit simul canonicatum, non obstantes, quod quidam curialis in eo tempore impetrauerat illius decanatum, tanquam vacantem per assecutionem canonicatus, iuxta d. *Clemen. fin. de preben.* nam dicta impetratio, antequam ad registrum perueniret, fuit contradicta, & impedita pro parte decani allegando dictum decanatum, quamuis habeat duas prebendas, non tamen habere annexam prebendam canonicaem iuxta dicta.

215 Et similiter T modernus decanus Seguntinus obtinuit simul cum decanatu portionem, quamuis tempore prouisionis portionis pro parte Capituli fuit facta contradictio in dataria allegando, quod d. decanatus habet duas prebendas annexas, &c. in qua causa D. Iustus Rotæ auditor, cui fuit commissæ, extra Rotam dedit votum D. datario in fauorem decani ex dictis.

216 Vnde in casu Rebus. *ubi supra, d. tit. de dispensatione ratione aetatis, verb. etiam si sub eodem testamento si fuerit*, tenendum est contra ipsum, quod dispensatus ad duo sub eodem testamento poterit illa obtinere, etiam si alteri sit annexa capellania vel aliud beneficium in eadem Ecclesia, quauis hoc in dispensatione non fuerit expressum, nam beneficium illud unitum non habetur in consideratione, cum per unionem de illo factam accessorie sit suppressum, & extinctum, & sic ille non dicitur obtinere, nisi duo beneficia, ad quæ erat dispensatus iuxta dicta.

217 Vnde etiam in terminis d. *conf. Naua. 23. de preben.* tenendum est contra ipsum non impediri retentionem beneficij simplicis cuiusdam Ecclesiæ cum rectoria alteri propter annexionem factam dictæ rectoriæ de alio beneficio simplici Ecclesiæ primo dictæ, cum per illam factam accessorie extinctum sit, & suppressum nomen, & titulus talis beneficij simplicis annexi, & confusum sub dicta rectoria, cuius fit quasi prebendum, & sic sola rectoria est in consideratione iuxta dicta.

218 Et sententia T Rebuffi, & Nauarri solum procederet, quando unio facta esset æque principaliter, vel ad tempus, seu vitam obtinentis tantum, iuxta dicta d. *c. 2. seq. part. an. 37.*

219 Nam unio ad vitam inducit incompatibilitatem saltem hodie, ex Concilio Tridentino d. *cap. 4. sess. 7. ibi. Siue per vitam unionis ad vitam, & sess. 24. cap. 17. de reform. §. illi vero, ibi. Ac unionibus ad vitam, & ita legitur Mand. de signatura gratia, tit. de unio. vers. contra uniones, dicens contra uniones ad vitam habes nouissime Concilium Tridentinum, sess. 7. de reform. cap. 4. & sess. 24. de reform. cap. 17. vers. illi vero, & tenet Quinraduen. libro 1. Ecclesiasticum. capit. 4. numero 12. & cap. 7. numero 6. & precipue libro 4. numero 46. 8. tempore. Quamuis antea secus esset (sicut in commendam ad vitam, de qua supra 4. par. cap. 4. a numero 35.) ad decisionem Mohedani 2. de preben. & Putei 246. libro 1. Domin. conf. 38. numero 11. gloss. regul. 11. Cancell. vers. unum tamen, Cassad. decis. 33. numero 5. super regulis, & 2. de unio. numero 8. & 3. de indic. numero 3. Mandos. regul. 19. quæstion. 10. numero 5. & Flamin. Paris. de resignat. benef. libro 12. quæst. 3. numero 49. González gl. 5. §. 7. numero 2. Tom.*

145.

Vnde infertur Thabentem in aliqua Ecclesia dignitatem ad sui vitam erectam, & institutam, cui pro eius dote portio d. Ecclesiæ est vnita, annexa, & incorporata, vt in hac Ecclesia Abulen. Archidiaconus de Oropefa, non posse iam obtinere aliam portionem, seu prebendam eiusdem Ecclesiæ, nec in ea coadiutorem deputari, sine speciali dispensatione Apostolica, quæ tamen vix conceditur, & fuit denegata tempore Clementis Octauæ, quamuis contrarium in facti contingentia tenuerint aliqui aduocati, & iuristi Hispani, qui non sciunt, neque callent materias beneficiales, & res Curia Romanæ, sed omnia fere semper male, perperam, & preposere intelligunt.

Ex supradicta T autem resolutione infertur, duas capellanas sub eodem testamento esse incompatibiles, tanquam beneficia vniformia, & non posse simul teneri absque dispensatione Papæ, sed per assecutionem secundæ primam vacare, Domin. numero 14. & Francus. num. 8. in d. *cap. 1. de consuetudin. in 6. vbi tradunt duo altaria in eadem Ecclesia, quæ dantur in titulum, non posse teneri sine dispensatione Papæ, ex illo tex. quem habere locum, & procedere etiam in beneficiis simplicibus, tenuit Rota in vna Barchinonen. Archidiaconatus 21. Octobr. 1560. coram D. Croperio, idem tenent Rebus. in concord. tit. de mandat. Apostolic. §. 1. verb. ita tamen, Syluest. in summ. verb. beneficium 4. num. 11. & Armilla eodem verb. n. 46. & sequitur Fuscus de visitatione libro 2. cap. 11. n. 9. qui ait non posse quem habere duas capellanas in eadem Ecclesia, nec duo altaria in titulum, nec etiam Episcopum dispensate posse, ex d. *cap. 1. & in eis procedere Concilium Trident. d. sess. 7. de reform. capit. 4.**

Et fuit resolutum in causa Toletana capellaniæ de Baraias 3. Martij 1589. & 4. Iunii 1590. coram D. Mantica, & 15. Febr. 1591. coram D. Pamphilio, vt in decisionibus seqq.

3. Martij 1589. coram domino Mantica.

Apud me fuit questum, an gratia si neutri D. Hippolyti sit iustificata, decusum fuit illam fuisse iustificatam, & nunc viroque informant, idem conclusum fuit, hoc tamen reservato, ut particulariter videatur, an hæc capellania a Francisco de Hena fuerit primo, vel secundo loco obtenta, quia si secundo loco est obtenta, non vacat, sed prima, cap. de multa, de preben. cum concordant. Alia vero, quæ obiciuntur, fuerunt resoluta. Et primo non obstat, quod obicitur non consistere de lite, sine qua gratia, si neutri non potest consistere, in reg. de annali, quæstione 28. numero 3. vers. præterea, nullamque litem fuisse probetur, quia tempore date non erant litteræ expeditæ, ex regula, quod commissiones causarum, cuius sane fuit derogatum cum illa clausula, dummodo litteræ expendantur intra terminum ad articulandum, & interim non est vera lis, Staphil. de literis gratiæ super signatura parte 2. titulo de clausula, si neutri, in literis supposita numero 2. Rebus. in praxi de rescrip. si neutri, numero 12. cum seq. quia a Dominis fuit responsum, non probari, quod tempore quo gratia si neutri fuit concessa, litteræ non fuerint expeditæ, imo cum illa sint in actis expeditæ, legitimo tempore præsumuntur expeditæ, Cassad. decis. 4. numero 2. in fin. cum seq. super regula. Ad obedi. decis. 141. ex hoc tollitur etiam quod dicitur ius patronatus fuisse derogatum cum clausula, quatenus sit vera lis, quia cum litteræ

DD 2

intelligentur expedita, apparet fuisse veram litem, quae etiam calumniosa dici non potest, ex eo quod diuersus valor fuerit expressus, quia hoc facile potuit contingere per errorem, qui in dubio magis praesumitur, quam doctus, l. quoties, §. i. ff. de probatio. cum concordan. & ob id secunda gratia si neutri fuit impetrata. Nec etiam obstat, quod lis dicatur extincta per regulam, de annali, quae quandocunque potest opponi, & habet oculos retro, Cassad. decif. 12. numero 4. & 5. super reg. Sarnen. de annali, quaestio. 5. quia regula fuit, quoad omnes eius partes derogatum, & cum prima gratia fuerit nulla ob non expressionem veri valoris, & sic aliter, quam ex regula, illa non habet locum in hac gratia si neutri, Sarnen. reg. de annali, quaestio. 28. numero 4. & circuli. ut tamen ista conclusio, & fuit decisa in causa Brixien. parochialis coram R.P.D. Bubalo 22. Iunij 1587. Neque etiam refragatur, quod secundo loco obicitur, non constare de vacatione, quia agitur de capellanis simplicibus, quarum una per affectionem alterius non vacat ipso iure, sed per optionem, quae datur, Joann. Andr. in cap. 1. glossa penultim. de consuetud. libro 6. Abb. in cap. referente, numero 3. de praebend. quia diuersa sententia magis probatur Innocen. & Hostien. in cap. ex tua, de clericis non residen. & sequitur Henric. Boie. in cap. de multa sub numero 6. item non credo verum de praebend. & Antonius de Butrio in cap. praeterea, numero 9. in fin. de praebend. dicit, quod hac opinio seruatur in Curia, quam etiam communem facit Abbas in cap. referente, numero 3. eodem tit. quae multo etiam facilius est recipienda in beneficio conformibus in eadem Ecclesia, ut in casu proposito, quia sine dispensatione Sedis Apostolica, non possunt obtineri, Imola in cap. de multa, sub numero 3. vers. sed super duabus, de praebend. & fuit decisa in causa Barchinonen. Archidiaconatus coram R.P.D. Gropio 21. Octobr. 1560. Longe minus officit, quod tertio loco obicitur a fundatore fuisse dispositum, ut praesentatus possit errantque capellaniam reuocare iuxta Feder. de Senis consil. 120. quia hoc in fundatione non fuit expressum, sed postea longe ex intervallo, & ideo patronus contra iuris dispositionem nouam legem beneficio non potuit imponere, Imola post glossam in cap. cum dilectus, numero 21. Abb. numero 5. de consuetud. Felin. in cap. significauit numero 3. de testib. Neque obstat, quod Franciscus de Henao esset triennalis, & ideo prima capellania non possit vacare per affectionem alterius, cum possit allegare dispensationem, & quemlibet meliorem titulum de mundo, ut vulgo dici consuevit, quia fuit responsum eum non esse triennalem pacificum possessorem, quoniam litem habuit cum Ferdin. Solter. ut ex actis constat & deducitur per informantes: atque his resolutis, restat solum videre, an capellania, de qua est controuersia, fuerit primo, vel secundo loco obiecta.

In eadem t. coram eodem 4. Iunij 1590.

Dubitauit, an per affectionem capellaniae de Pennalosa facta a D. Francisco de Henao anno 1583, censeatur vacare capellania de Baraias, quam ipse prius obtinuit 1579. & causa saepius proposta diuersa fuerunt sententiae dominorum. Sed tandem conclusum fuit eam vacasse, quia idem D. Franciscus postea de facto affectus fuit a capellania de Pennalosa, & qui se scienter in aliquo beneficio intrudit, ipso iure priuatur eo, quod prius obtinebat, cap. eum qui de praebend. lib. 6. nam vitiosa possessio posterioris beneficii facit vacare priorag. in Clem. si plures in verb. vacare in fin. de praebend.

Rota deci. 3. eodem tit. in nouis. Quod domini dicebant esse intelligendum, non solum de beneficiis cum cura, sed etiam sine cura, dummodo sint incompatibilia, ut sentit Archidia. in d. c. eum qui, n. 2. Gemm. n. 7. vers. an autem, & Francus n. 1. & alij, & ideo habet etiam locum in duabus capellanis existentibus in eadem Ecclesia, quae cum sint beneficia uniformia, non possunt absque dispensatione sub eodem rectore retineri, cap. 1. de consuetud. lib. 6. c. literas, de conc. praebend. Abbas in cap. extirpandae §. qui vero in 2. lectura num. 41. de praebend. imo maior videtur incompatibilitas duarum praebendarum in eadem Ecclesia, quam duorum curatorum, ut tradit Card. Zau. in Clement. si iuxta 4. opposit. de praebend. Neque dicitur c. eum qui, debet intelligi de eo tantum, qui occupat beneficium, ut videtur sentire Cassador. decif. 6. nu. 6. de causa posses. quia ille textus loquitur alternatiue de eo, qui beneficium vi occupat, seu se scienter intrudit in eo intrusus: & ideo sufficit alteram partem esse veram, l. si heredi plures. ff. de cond. instit. l. si quis ita stipulatus, de verbor. obligat. reg. in alternatiuis in 6. & ita videntur sentire Dd. in d. c. eum qui, & Bonif. de Vital. in Clem. gratia nu. 12. de rescrip. itaque sufficit, dictum Franciscum se scienter intrusisse in dicta capellania intrusisse, etiam si per vim eam non occupauerit, ut sit locus vacationi alterius. Neque dici potest, dictum Franciscum ignoranter possessionem dictae capellaniae de Pennalosa acceperit, & consequenter cessare poenam dicti cap. eum qui, ut explicat gloss. ibidem, verb. scienter. per cap. si beneficia, eodem tit. quia gloss. aperte loquitur de ignorantia facti, & aliud dicit de ignorantia iuris, quae non excusat, cap. ignorantia de reg. iur. in 6. & ita intelligit etiam Gemm. consil. 78. col. 1. in fine, vers. nec obstat si dicitur, & Prob. in addit. ad Monach. in d. cap. eum qui, n. 3. vers. ex premissis, & Vital. in d. Clem. gratia, num. 13. In proposito autem Franciscus scire potuit, aut ignorare non debuit, vacare capellaniam de Pennalosa, quia hoc a iure statutum est, dict. cap. eum qui, paria enim sunt scire, & scire debere, l. si Titius, ff. de fideiussor. l. quod te mihi. ff. si cert. petatur, l. si duo, de acquirend. heredit. Angel. consil. 160. circa finem, Tiracuell. de retract. lign. §. duodecimo, gloss. vndecima, numero nono. nam stultus non debet esse melioris conditionis quam peritus, l. Seruius, ff. quod vi aut clam. Et haec ratio expressa est in dict. cap. eum qui. Porro dictus Franciscus in 6. positione aperte confitetur, quod quando affectus fuit capellaniam de Pennalosa, habere capellaniam de Baraias, igitur scire debuit, tandem Capellaniam de Baraias ipso iure vacare. Idem quoque, quod sciens se habere aliam capellaniam affectus fuit a capellania de Pennalosa, colligitur ex petitione ipsius facta coram illustrissimo Tolotano in processu paruo fol. 4. dum dicit non ob stare, quod dicta capellania de Pennalosa sit incompatibilis, cum altera, quam obtinet in eadem Ecclesia, & quod non possit obtineri, cum ambe sint sub eodem rectore, quia quantum ad primum fuit, inquit, satisfactum, & responsum, cum ipsa nec institutrice, quae dicit, quod praedictus Franciscus obtineat dicta capellaniam in dicta Ecclesia, quamuis habeat aliam, seu aliam, & sic, inquit, cum ista libertate, & dispositione sufficit, & potest illam obtinere. Ex quibus verbis colligitur eum scivisse incompatibilitatem, sed se ipsum tueretur ex dispositione testariorum, qua defensione idem etiam vitur in quinto articulo in eodem processu paruo fol. octauo, igitur factum non ignorauit, sed ius, & ignorantia iuris non potest ei suffragari, ut dictum est. Neque obstat, quod dictum cap. eum qui, habeat locum in eo, qui se sine ullo titulo scienter intrudit,

in alio beneficio, ut sentit Vital. in Clem. si plures, nu. 4. de preben. & Giga de intrus. num. 3. & 4. & quod d. Franciscus habeat titulum in capellania de Pennalosa, licet non sit canonicus, quia primo responsum fuit dictum cap. eum qui loquitur de eo, qui se scilicet intrusit in beneficio intrudit, intrusus autem dicitur non solum is, qui nullum habet titulum, sed is etiam, qui habet titulum ab eo, ad quem non spectat ius conferendi, ut notat Abb. per illum text. in cap. quia diversitatem numero 2. de concess. prebend. Calder. consil. 13. de verbor. significat. & Decius consil. 121. num. 4. Cassad. decif. 7. numero 3. super regulis. Secundo responsum fuit, quod Franciscus nullum habet titulum, quia per assecutionem capellania de Barais ille titulus, quem obtinuerat in capellania de Pennalosa, fuit extinctus, ut in hac eadem causa decisum fuit, die 7. Octobris 1589. igitur perinde habetur, ac si nunquam illum titulum habuisset. Sarnen. in reg. de triennali, questione 18. numer. 1. in fin. Nec obstat, quod expellatua, quamvis fuerit renovata, tribuat titulum coloratum, Mohed. decif. 184. Sarnen. de triennali, quest. 24. numero 4. Caput sequens. decif. 312. libro 3. quia hoc intelligitur ad effectum spoli, & in odium spoliatoris, quia spoliatus ante omnia est restituendus, cap. in literis, de restitut. spoliat. cap. licet Episcopus, de prebend. libro 6. Præterea hoc intelligitur, quando quis probabiliter ignoravit expellatiam esse renovatam, & conceditur pœnam d. cap. eum qui, cum simil. locum non habere in eo, qui recipit beneficium incompatible credens se habere ius in eo, & non habet, Argid. decif. 563. & Straphil. de literis gratiæ fol. 110. versic. limita tamen, & Puteus de decisione 346. libro 3. diversum est autem in eo, qui sciuit, aut ignorare non debuit titulum esse renovatum, & ideo cum in casu proposito Franciscus sciuerit illum titulum, quem habuerat in capellania de Pennalosa, fuisse extinctum, aut saltem hoc ignorare non debuit, quia hoc a iure statutum est, Clem. gratiæ, de rescript. à pœna dicti cap. eum qui, excusari non potest. Unde non obstat decisio Virdunen. canonicatus coram R. P. D. Pamphilio die 28. Iunii 1589. quia illa ex eo potissimum nititur, quod Guido factum ignoravit, & facti ignorantia excusatur dict. cap. ignorantia de regulis iuris libro 6. cum concordant. ac in casu proposito Franciscus erravit in iure, cuius ignorantia neminem excusatur, ut superius dictum est. Ex his etiam tollitur, quod dicitur titulum etiam nullum, invalidum, surreptitium, & putativum, excusare à pœna privationis propter incompatibilitatem, quia domini dicebant, hoc non habere locum, quando quis sciuit, aut ignorare non debuit vitium ipsius tituli, ut ex prædictis apparet. Neque enim placuit Franciscum posse excusari, ex eo quod Maria testatrix voluit eum dictam capellaniam de Pennalosa, simul cum alia sub eodem recto posse retinere, quia hac est crafta iuris ignorantia, cum potius hoc non posset disponere, Abb. in d. cap. extirpandæ, §. qui vero, in 2. lectura numero 41. de prebend. & in cap. præterea numero 7. de iure patronat. itaque subductis contrariis rationibus, domini censuerunt, propter assecutionem capellania de Pennalosa vacasse capellaniam de Barais. Hanc decisionem, sed non integram, ponit Far. decif. 66.

atque esse confirmandus, quia pro parte Francisci nihil deducitur quod alias coram R. P. D. Mantica discussum, & resolutum non fuerit. Nam quod cap. eum qui, in princip. de prebend. in 6. loquatur tantum in beneficiis curatis, & ideo non debeat extendi ad alia beneficia simplicia, quamvis incompatibilia, fuit sublatum in decisione facta 4. Iunii anni præteriti, ubi ex Archid. in dict. cap. eum qui, numero 2. Gemin. num. 7. vers. an autem, & Franco num. 1. fuit resolutum illud habere locum in quibusvis beneficiis incompatilibus, propter rationem tex. ne melioris conditionis existat stultus, quam peritus, & inuasor eo, qui iusse ingreditur. Quæ ratio cum sit expressa in textu, & insit in omnibus beneficiis incompatilibus, facit, ut constitutio etiam pœnalis, illa comprehendat glossa in Clement. 1. in verb. eligatur, & ibi Imola de elect. Alexan. consil. 171. numero 4. libro 7. & Francus in d. cap. eum qui, numero 1. in fin. maxime cum versemur in duabus capellaniis in eadem Ecclesia, quæ cum sint beneficia uniformia, equiparantur duobus curatis, & non possunt absque dispensatione sub eodem rectore teneri, cap. literas, de concess. prebend. cap. 1. de consuetud. in 6. Clem. fin. de prebend. Abb. in cap. extirpandæ, §. qui vero, num. 41. eodem tit. Cardin. in Clem. gratiæ sub num. 5. de rescript. Rebuff. in tit. de dispensatione ratione gratis, in verb. incompatibilia, numero 4. & in verb. etiam si sint sub eodem recto, in princip. Nauar. de prebend. consil. 26. numero 6. & consil. 29. numero 5. ubi quod sunt incompatibilia primi generis libro 3. in d. maior est incompatibilitas duorum uniformium sub eodem recto, quam duorum curatorum, ut tradit glossa in dict. Clem. fin. & ibi Cardin. in 4. oppositione, & Abb. in d. cap. literas, in 1. not. sub numero 2. in fin. iura enim magis abhorrent pluralitatem in eadem Ecclesia, quam in diversis, Probis in addit. ad Monachum in d. cap. 1. sub numero 6. & Francus sub numero 7. circa fin. & alij de consuetudine in 6. unde sequitur, quod constitutio dict. cap. eum qui, loquens in vno ex equiparatis, vendicat sibi locum in alio, etiam respectu pœnæ, quæ vni adiecta, censetur etiam in altero reposita, gloss. in cap. si postquam, in verb. prouisione, de elect. in 6. Cassad. decif. 5. de constit. numero 4. Non obstat, quod capite eum qui, emanauerit ad declarationem cap. de multa, de prebend. quod non habet locum in beneficiis simplicibus, quia cum hodie ex declaratione illustrissimorum dominorum Cardinalium S. Concilij interpretum indistincte per adeptionem secundi inducatur vacatio primi ipso iure in omnibus beneficiis residentiam requirentibus, etiam si sint canonicatus, vel portiones, satis potest dici capite de multa procedere de omnibus beneficiis, quæ residentiam requirunt, & per consequens, quod capitulum eum qui illa comprehendat, quia constitutio declarans, etiam si sit pœnalis, extenditur ad omnes casus, in quibus habet locum constitutio declarata glo. in cap. is qui de elect. in 6. Archid. in dict. capite eum qui, in 1. not. Francus in princip. & Gemin. num. 7. Neque obstat, quod quicquid dicendum sit in duabus prebendis, dignitatibus, & personatibus, tamen in pluribus simplicibus, etiam si residentiam requirant, per adeptionem secundi non inducitur ipso iure vacatio primi, sed datur obtinenti optio dimittendi, quod voluerit, ut post Ioan. And. & alios in cap. 1. de consuetudine in 6. tradit Oldra. consil. 165. Lapis allegat. 116. cum alijs allegatis, quia ut fuit consideratum in decisione sub die 3. Martij 1589. hæc opinio non caret difficultate, ex notatis per Innocent. in cap. ex tuq. & ibi Hostien. de clericis non residen. Butrium, qui dicit curiam contrarium observare in cap. præterea, num. 9. in fin. de prebend. cum alijs in decif. allegatis

DD 3

In eadem 15. Februar. 1591. coram D.
Pamphilio.

Fuit resolutum sententias ad favorem D. Hippolyti
2. Tom.

præsertim in beneficiis uniformibus existentibus sub eodem tecto, quæ, ut dixi, non possunt, absque dispensatione retineri, & equiparantur curatis d. cap. de consuetudine in 6. quod loquitur etiam in beneficiis simplicibus tenuit Rota in una Barchinonen. Archidiaconatus 21. Octobr. 1560. coram D. Groperio, & cessat hodie difficultas stante supra dicta Illustrissimorum Cardinalium declaratione, quæ tollit omnem scrupulum, ut in fortioribus terminis beneficiorum existentium in diuersis Ecclesiis, fuit resolutum coram me in causa Virdunen. canonica-tus sub die 2. Iunii 1589. & sic cessant omnia, quæ deducebantur pro excusatione Francisci, quia versamur in ignorantia iuris satis clari, quæ non excusat, ut in istis terminis post Gemin. consil. 78. colum. 1. in fin. vers. nec obstat si dicatur, tradit Probus in addit. ad Monach. in dict. cap. eum qui sub numero 3. vers. ex premis-sis, paria enim sunt scire, vel scire debere, l. quod te, ff. si certum petatur cum simil. & eo magis, quia ut alias deductum fuit coram D. Mantica, die 4. Iunii, Francis-cus non se fundabat in ista dubietate iuris communis, sed nitebatur alia ratione, videlicet ex facultate sibi data à Maria fundatrice retinendi capellaniam à se fundatam una cum alia, etiam sub eodem tecto, quæ ratio nullam ei præbet causam excusationis, cum in ipsa fundacione hoc non fuerit expressum, nec posset patro-nus, saltem ex intervallo imponere nouam legem benefi-cio contra iuris dispositionem, glossa in capite cum dilectus, & ibi Abb. numero 5. & Imola numero 21. de consuetudine, Abb. in cap. præterea, sub numero 1. de iure patronat. Felin. in cap. significauit sub numer. 2. de testibus, Non obstat, quod capitulum eum qui, lo-quatur in eo, qui scienter absque titulo se intrudit in be-neficio, quia fuit responsum in decisione sub die 4. Iunii, quod Franciscus scienter, & absque titulo se intruse-rat, quia titulus habitus à Maria per affectuionem ca-pellaniæ, de qua agitur, euamuerat, Clement. gratiæ, de rescript. Nec tanquam titulus reuocatus poterat ei deseruire, cum sciret, aut scire debuisset reuocationem, ultra quod illud, quod dicit de titulo reuocato, procedit tantum ad effectum spolii in odium spoliatoris. Non ob-stat triennalis possessio Francisci, quia sub die 3. Martij 1589. fuit resolutum, illam non fuisse pacificam propter litem motam per Ferdinandum de Solier, quæ lis non impediuisset vacationem istius capellaniæ de Baraias, quia per rem iudicatam ad fauorem possessoris postea fuit extincta, Sarnen. de annali. quæst. 44. in fi. Mo-hed. decis. 206. ut bene deducunt informantes pro Dn. Hippolyto, qui bene euacuant cetera in contrarium de-ducta.

225 Nauarrus tamen in consil. 16. & 22. de præbend. se-cundum ultimam impressionem, & secundum pri-mam 35. & 36. tenet duas capellanias, seu altaria sub eodem tecto, non esse beneficia uniformia ad effe-ctum incompatibilitatis, quamuis vno, & simili no-mine capellaniæ nominentur, nisi sint institutæ ad vnum, & eundem finem, & ad eadem munera, & v-nam Congregationem, ut sunt in multis capellis Hispaniæ, secus si sint institutæ ad diuersa, & separa-ta munera. Quod etiam videtur tenere Mandos. de signatura gratiæ, tit. de dispensatione ad beneficia sub eo-dem tecto, vers. ad duo, & sequuntur Cerola in praxi Episcopali 2. par. verb. beneficium, §. 13. & verb. conformitas. §. 1. & Cechus de rep. Ecclesiastica, cap. de benefi-ciariis sub n. 4. vers. in 1. cap. & de benef. & pensio. cap. 5. n. 4. & posthæc González gloss. 10. à n. 34. & Prosper de Augustino supra d. verb. beneficiorum resignatio 9. causa.

226 Quæ sententia tamen Nauarri videtur seruari in aliqui-

bus partibus Hispaniæ, præsertim in hoc Episcopatu Abulen. nam sæpe obtinentur ab vno duæ capellaniæ in eadem Ecclesia absque Papæ dispensatione, imo nec Episcopi, & aliquando cum dispensatione Nun-tij, qui eam solet concedere, & sæpe in praxi serua-tam perceperisse, ait ibi González.

Sed contrariū, ut dictum est, tenent relati. & Ro-ta in dicta Toletana capellaniæ de Baraias, in qua ca-pellaniæ erant distinctæ, & diuersæ, & à diuersis fun-datoribus fundatæ.

Et stante, quod sint t beneficia uniformia, con-suetudo in contrarium non erit habenda in confi-deratione, ex dictis num. 184. nec dispensatio Nun-tij, sicut nec Episcopi, ex dictis ibidem numero 185. & 221. & Rota in dict. Toletana capellaniæ de Baraias, qui non potest contra Concilia, & canones dispen-sare, Hojeda cap. 11. numer. 4. & cap. 12. numer. 13. cum aliis.

Verum cum non sit ius clarum esse beneficia uni-formia, sed potius in eo sint opiniones, consuetudo tenendi in eadem Ecclesia duas capellanias huiusmo-di, sine dispensatione, aut cum dispensatione Ordina-rij, seu Nuntij videtur tolerabilis, etiam post Con-cilium, sine dispensatione, vbi illud quoad hoc non sit receptum, ut infra, n. 257.

Sed difficultas est, t an duo beneficia difformia, & dissimilia sub eodem tecto sint incompatibilia, ver-bi gratia, dignitas, & canonicatus, beneficium cura-tum, & simplex, canonicatus, & capellania, benefi-cium curatum, seu simplex cum capellania.

Et esse incompatibilia, t ita tamen, ut non vacet ipso iure vnum per affectuionem alterius, & ex consuetudine, seu statuto, aut dispensatione Episcopi possint retineri, tenet gloss. verb. nisi vnicum, in d. cap. 1. de consuetudine in 6. & gloss. fin. in cap. super eo, de præ-bend. gloss. etiam fin. in d. Clem. si eodem tit. Ioan. Andr. & Abb. numero 6. in d. cap. literas, idem Abb. in cap. cum iam dudum numero 9. & in rep. cap. extirpanda, §. qui vero, numero 41. de præben. Domin. in d. cap. 1. n. 13. & in cap. gratia, de rescript. in 6. sub nu. 8. Francus in d. cap. 1. num. 7. & ibi Probus sub nu. 6. Ripa in cap. eam te, de rescript. num. 28. Selua de benef. 3. par. quæst. 39. num. 1. & 4. par. quæst. 7. casu ultimo, Staphil. de lue-ris gratiæ secunda forma expect. num. 5. Gomezus de expectat. num. 44. Gregor. Lopez in d. l. 3. in 16. par. 1. verb. utro in otra Iglesia, Duennas reg. 71. nu. 5. Fer-retus consil. 255. n. 4. Mandos. de signatura gratiæ, tit. de dispensatione ad beneficia sub eodem tecto, vers. ad duo, & vers. canonicatus, & dignitas, Hojeda cap. 11. nume-ro 4. & 5. & cap. 20. numero 25. Quintanaduennas dist. libro 4. numero 131. Cechus de republica Ecclesiastica, cap. de beneficiariis sub n. 4. vers. in 1. cap. & de benef. & pensio. cap. 5. sub numer. 4. & Achilles dicens commu-nem decis. 269. Puteus 466. lib. 2. num. 3. & decis. 189. lib. 3.

Et fuit t dictum in causa Lucana beneficiorum coram D. Seraphin. 4. Nouembr. 1579. Archipres-byteratum cum sit dignitas, etiam sine præbenda, esse in-compatibile sub eodem tecto cum canonicatu, & c. Et in una Telesina beneficij coram eodem vltima la-nuar. 1594. fuit dictum, Dispensationem narratam ad retinendum plura sub eodem tecto debere iustificari, etiam quod possint retineri ex dispensatione ordinarij, si sunt difformia, iuxta notata per gloss. in d. cap. 1. de consuetud. in 6. & ita fuisse resolutum ex voto habito à dominis de Parco in causa luuenacen. Archipresbyte-ratus 26. Iunii 1561. coram D. Pamphilo, & c. Et ista sententia est communis, ut per Nauar. consil. 18. nu. 1. de præ-

de *prab.* & eam tenet Azor 2. p. li. 3. c. 50. 7. 6. & lib. 6. cap. 11. 9. 2. & 4. & ca. 12. *quest.* 6. & c. 13. 7. 6. licet non Possit Episcopum dispensare dicat *lib. 3. capit. 7. questio. 4. capit. 8. quest. 6. capit. 9. questio. tertia & sexta. capit. 10. questio. 4. & capit. undecimo questio. 18. & 23.*

233 Quæ tamen non videtur procedere consequenter in eo, quod dicit posse ex statuto retineri, nam si de iure sunt incompatibilia, non potest statui contrarium per statutum, ex traditis per Felinum in *cap. quod super his, de maiorib. & obedient. Rochum in c. si. de consuet. sect. 3. a nu. 7. Bott. de synodo 3. par. ar. 1. an. 36.*

234 Sed responderi potest stando in ista sententia, quod licet sint incompatibilia de iure, non tamen est ius clarum, sed dubium, in quo versantur opinionones, & ideo recte valet statutum, ex traditis per Felinum supra numero 9. Rochum 23 & Bott. 96. & seg.

235 Verum contrariam sententiam, nempe quod sint compatibilia de iure, nisi alias sint sibi repugnantia ratione residentie seu seruitij, tenent Abb. *consil. 96. dub. 2. par. 2. Domin. in c. cum in Ecclesia de prabend. in 6. num. 7. & ibi Francus num. 4. Lapsus allegat. 116. & 127. vbi Mandol. Millis in reper. verb. beneficia plura in fin. Felin. in cap. ex parte 2. num. 3. & ibi Decius num. 4. de rescript. Staphil. tit. de qualitate, & si in benef. circa istam nu. 1. Lambert. 1. par. 2. lib. *quest.* 7. ar. 15. nu. 5 & 14. & Rebus in concordant. tit. de mandatis Apostolicis. §. 1. verb. ita tamen prope fin. vers. nota tamen, quod sine dispensatione, & in praxi tit. de non promotis, numero septuagesimo sexto & tit. de dispensatione ratione atatis, verb. incompatibilia, numero quarto, qui tamen sibi contrariatur ibi, verb. in cathedralibus, vers. & quamvis Episcopus, Flam. Paril. d. lib. 3. *quest.* 1. num. 128, dicens communem. Et sequitur Nauar. *consil. 21. de prabend.* vbi docet, quod dignitas, & canonicatus iure communi in eadem Ecclesia ab vno possunt obtineri, & *consil. 24. eodem tit. num. 4. & 6.* vbi ait, quod de iure communi duo beneficia difformia eiusdem Ecclesie sibi alioqui non repugnantia propter onera vtriusque eodem tempore incumbenda, nunquam sunt incompatibilia, etiam quoad retentionem, quia non facit ea incompatibilia necessitas residendi, nam cum consistant in eadem Ecclesia, potest quis in vtroque residere regulariter, ut in dignitate, & canonicatu, & c. Prosper de Augustino supra, Lessius de iuri. & iure, lib. 2. caput. 34. numero 144. Perez de Lara de anniver. & capell. lib. 2. caput. 7. a num. 17. & hanc sententiam videtur tenere Francus in d. cap. 1. num. 8. vers. solum tamen Lapsus. Et nouissime tenet Marcus Anton. Genuen. in praxi Archiepiscopali curia Neapolitana, ca. 64. n. 5. & post hanc Goncalcz *glos. 10. a num. 41.* dicens veriore, & communior, quamvis dicat, quod cum hodie ex dispositione S. Concilij Trident omnes dignitates & canonicatus, & portiones requirant præcisam residentiam, ac sint incompatibilia, minime possit quis habere cessante consuetudine, aut dispensatione Papæ, vel saltem Episcopi dignitatem cum canonicatu, vel portione, nec canonicatum cum portione, quamvis sint beneficia difformia, cum neque in diuersis Ecclesiis in simul retineri possint, sed certe si ratione residentie esset incompatibilis dignitas cum canonicatu, seu portione in eadem Ecclesia, non possent teneri cum dispensatione Episcopi, iuxta dicta infra a numero 370. sicut teneri non possunt in diuersis Ecclesiis, nec canonicatus & portio pos-*

sunt teneri in eadem Ecclesia cum dispensatione Episcopi.

Et pro prædicta sententia facit tex. in *cap. super 236 eo de prabend. in 6.* vbi absolute dicitur, non esse necessariam dispensationem, quod non ita absolute diceretur, si dispensatio Episcopi esset necessaria. Allegatur etiam pro ista sententia tex. in *e. eam te, de rescript. & in cap. cum olim, de re iudicat.*

Et hæc sententia mihi videtur verior de iure, 237 nam non video aliquem tex. ex quo contraria sententia probetur.

At quicquid sit de hoc, in eadem Ecclesia nullo modo potest quis esse triplex absque Papæ dispensatione, nec valet consuetudo, vel statutum in contrarium, ex d. cap. 1. de consuetudine in 6. & ibi Domin. numer. 5. & 12. Francus 7. & Probus sub num. 6. & *glos. fin. in d. Clemen. fin. de prabend.* Alexan. de Nemo in addit. 1. ad Abb. in cap. Iacobus, de simon. Puteus d. *decisione 446. lib. 2. num. 3.* Ferret. d. *consil. 355. num. 4.* & Marc. Anton. Genuen. supra dicens seruari in vrbe. Et facit declaratio S. Congregationis infra adducta, num. 249.

Quamuis tamen Botteus de synodo 3. p. ar. 1. nu. 88. dicat valere statutum Episcopi, quod quis possit in eadem Ecclesia esse duplex, vel triplex in beneficiis difformibus, citans Dominicum & Francum in d. caput. 1. qui id non dicunt de triplici, sed potius contrarium.

Ex quo videtur falsum tamen consilium Nauar. 21. de 240 p. a. end. vbi docet posse teneri duas capellanas, cum dignitate in eadem Ecclesia ex consuetudine, si dignitas non est sufficiens ad sustentationem, sequitur Cerola in praxi 2. parte, verb. conformitas.

241 Cuius tamen doctrina falsa videtur 1. parte, verb. beneficia. §. 7. 3. & 4. conclus. vbi ait, quem in eadem Ecclesia posse habere canonicatum cum præbenda, & dignitate, & simplex beneficium, quando simplex beneficium, vel ille canonicatus non esset per se sufficiens, ex Card. *consil. 3. & Staphil 4. forma expectat. numero 5.* qui tamen id non dicunt. Nec obstat ratio, quod canonicatus cum præbenda, & dignitate habentur loco vnius: Staphil. ibi, n. 2. nam in triplicitate ea non procedit, facit d. declaratio S. Congregationis adducta, n. 249.

242 Nec poterit Nuntius, seu Legatus in hoc dispensare, nisi haberet ad id specialem facultatem, quam tamen non solent habere maxime Nuntij, quamvis sciam aliquando Nuntium Hispaniæ dispensasse ad tria sub eodem tecto.

243 S. tamen tamen Congregatio Concilij approbauit primam sententiam, quod duo beneficia difformia sub eodem tecto sint incompatibilia, ut apparet ex declarationibus sequentibus, prima Episcopo Ferrariensi. Reuerendissime domine S. Congregatio censuit, si re ipsa vera sunt, quæ in hoc libello commemorantur, sanctorum Cosma, & Damiani capellaniam ipso iure non vacasse, nec ita ex cōc. decretis incompatibilem cum maneriana, de qua agitur, habita ratione annuorum fructuum vtriusque beneficii, qui perquam tenues sunt, opus tamen esse dispensatione Sedis Apostolicæ, ut Ferrinus iste vtrumque beneficium retinere possit ea ratione, quia vtrumque est sub eodem tecto, die 9. Decemb. 1570. Secunda eidem 17. Decemb. 1570 capellania, & monasterium, quorum fructus sunt tenues, sunt incompatibilia beneficia, nec possunt retineri sub eodem tecto, sine dispensatione Apostolica. Sed ista declaratio cum loquatur in monasterio, potest procedere, iuxta dicenda infra cap. 7. Tertia, super caput.

7. f. 24. Capellania, cui adiunctum est onus deseruiendi in choro, ubineri non potest cum canonicatu per hoc Decretum; non autem si haberet simpliciter onus celebrandi. *Missam, nisi essent sub eodem rectore, & tunc potest cum dispensatione Apostolica.* Et ex declaratione Abulen. supra adducta 5. par. 1. 8. n. 87. ad 6. de qua infra n. 156.

244 Unde cum t ex sententia S. Congregationis talia beneficia sint incompatibilia, consequenter dicendum est primum ipso iure vacare per assecutionem alterius, ex d. cap. 4. f. 7. iuxta declarationes supra adductas, num. 84. nec hoc negatur in d. declaratione Ferrari. 9. Decembr. quia solum ibi dicitur non vacasse, nec esse incompatibilem capellaniam cum mansionaria habita ratione fructuum, id est, ratione sufficientiæ. Et ita apparet ex alia declaratione eiusdem S. Congregationis, quæ sic ait, *Canonicus obtinens dignitatem perdit canonicatum.* Quam refert Cechus dist. capit. de beneficiis, ad finem.

Alias tamen Congregatio censuit, *Posse aliquem in una Ecclesia ex privilegio, vel consuetudine fungi duplici officio, ut sit thesaurarius, & canonicus, & propterea duplices lucrari distributiones, quia obineat eas diuerso iure, cum inter dignitates suppleat numerum dignitatum, & inter canonicos suppleat numerum canonicorum, nec eget substituto, Abb. in c. cum olim, n. 6. de re iudicata.*

246 Et quod dignitas t possit retineri cum canonicatu in eadem Ecclesia, ubi est consuetudo absque alia dispensatione, est declaratio supra adducta 3. par. capit. 2. numero 483. & in una Valentina 1593. Congregatio censuit, *consuetudini permittente, quod in eadem Ecclesia dignitates cum præbendis canonicalibus teneantur, non esse derogatum a S. Concilio Tridentino, sess. 24. cap. 17.*

247 Et postea dato t huiusmodi memoriali, *Illustrissimi, & Reuerendissimi domini in Metropolitana Ecclesia Valentina ex antiquissima, & immemoriali consuetudine absque dispensatione Apostolica consueverunt illius dignitates canonicis eiusdem Ecclesie, tam Apostolica, quam ordinaria auctoritate conferri, & per eosdem canonicos obtineri, idque licite fieri posse per S. Congregationem declaratum fuit, quarit tamen D. Archiepiscopus, an quando canonicus ex illius præbenda honeste sustentari potest pro sui gradus qualitate liceat sibi eidem canonico aliquam ex huiusmodi dignitatibus conferre.* Sic responsum fuit, *Congregatio Concilii censuit consuetudini permittente, ut in eadem Ecclesia dignitas cum canonicatu per eundem obineri, & retineri possit, non censi derogatum, ex Decreto Concilii 17. sess. 24. de refor. ubi disponitur habenti beneficium Trid. c. competens, non posse conferri alterum, Hieron. card. Matthæus.*

248 Ex quibus t declarationibus apparet huiusmodi consuetudinem non esse periculofam, quicquid dicat Hoieda c. 19. n. 12. Videtur enim rationabilis, & introducta, ut decentius obtinentes dignitates sustentarentur, &c. Et eam approbat Azor 2. par. li. 3. c. 11. q. 18. & li. 6. c. 11. q. 1. & c. 13. q. 6.

249 Quæ tamen t consuetudo non procedet, nec habebit locum in canonico pœnitentiario, ut in sequenti declaratione S. Congregationis. Iuxta declarationem Congregationis, alias editam, posse canonicum ex consuetudine Ecclesie in eadem Ecclesia obtinere dignitatem, an obinens canonicatum, cui post concilium iniunctum est onus; pœnitentiarius, possit vigore d. consuetudinis obtinere, etiam dignitatem in eadem Ecclesia. Congregatio censuit non posse, quia consuetudo

strictè est interpretanda, & quia nemo potest esse triplex in eadem Ecclesia 8. Ianuar.

Pœnitentiarius t enim habet officium pœnitentiarii, & insuper canonicatum tali officio annexum, ut clare colligitur ex Concilio sess. 24. de reformat. c. 14. & Nauar. d. consil. 14. de rebus Ecclesie n. 4. Licet ipse male velit præbendam per illam annexionem esse extinctam, ut supra dixi, num. 199. & dictum est alias 5. par. cap. 1. num. 756.

Nec refert, quod officium t pœnitentiarii de per se non habet fructus, & beneficium sine fructibus, & de vento, non inducit incompatibilitatem, ut supra dictum est, n. 135. Quia sufficit, quod habeat fructus ratione adiuncti, seu annexi canonicatus.

Aliquando tamen t ex gratia & dispensatione Apostolica, canonicus pœnitentiarius obtinet simul dignitatem in eadem Ecclesia, ut vidimus in Ecclesia Salamantina.

Et ista ratio t considerata in pœnitentiario, non militat in canonico lectione, nec in canonico doctorali, aut magistrali, nam in eis solum consideratur canonicatus, & præbenda, cum tali onere, & non tale officium, cui sit annexus canonicatus, ut alias dixi d. cap. 1. 5. par. num. 762. & sic isti canonici, iuxta dictam consuetudinem poterunt simul obtinere dignitatem eiusdem Ecclesie, & ita practicatur, & observatur.

Supradictis etiam t videtur esse conformis stylus Curie, qui ut dictum est 1. p. cap. 5. a num. 87. tacit ius, nam non solet dari dignitas canonico, seu portionario, vel e contra, nisi cum narratiua, quod dignitas per vnum ex ipsius Ecclesie canonicis, seu portionariis, etiam cum illius canonicatu, & præbenda, seu portione, absque dispensatione Apostolica obtineri consuevit. Vnde videtur stylus habere dignitatem cum canonicatu, seu portione in eadem Ecclesia esse incompatibilem de iure, nec posse obtineri absque dispensatione seclusa consuetudine, & insuper isti consuetudini non esse derogatum per Concilium. Et quando in gratia, seu impetratione narratur aliquod obtentum, etiam dissimile sub eodem tecto, solet apponi Decretum de illo dimittendo, tanquam incompatibile, nisi petatur, & detur dispensatio ad retinendum.

Sed hic se offert t difficultas, an sicut consuetudini tenendi dignitatem cum canonicatu, vel portione in eadem Ecclesia non est derogatum per Concilium, ita etiam non sit derogatum consuetudini tenendi duo alia beneficia difformia, ut beneficium curatum, vel simplex cum capellania in eadem Ecclesia. Et videbatur similiter dicendum, non esse illi derogatum.

Nihilominus t contrarium censuit S. Congregatio, ut in illa declaratione Abulen. adducta 5. par. ca. 8. num. 87. ad sextum, & potest esse ratio differentie, quod præbenda, & dignitas in eadem Ecclesia habentur loco vnus, Staphil. 4. forma expecta. num. 2. & 5. ad illum effectum, & in præbenda, & dignitate, videtur inducta consuetudo, ex ratione particulari, de qua supra, n. 248.

Sed ubi Concilium non sit quoad hoc receptum, videtur posse adhuc seruari dicta consuetudo, iuxta supradicta, num. 150. Quæ tamen consuetudo non videtur stare in hoc Episcopatu, aut saltem non est certa, & firma, quamvis in quæsito dictæ declarationis Abulen. supponatur, & aliquando ita prætendatur, nam licet per aliquos habeantur talia beneficia sine dispensatione, tan. en. per alios habentur cum dispensatione Nuntij, iuxta dicta supra numero 231.

& infra à numero 374.

258 Sed antequam hinc discedamus, † oportet scire, quando beneficia dicantur sub eodem tecto, seu in eadem Ecclesia, quod idem est, Hojeda *dist. cap. 20. num. 27.* an si vnum sit in Ecclesia, & aliud in capella, clauitro, aut cœmeterio, vel ambitu eiusdem Ecclesie, censentur esse sub eodem tecto, & in eadem Ecclesia.

259 Et omiſſa distinctione † Rotæ *decis. 9. de prabend. alias 549. in antiq. & Dominici in d. cap. 1. de consuetud. in 6. nu. 10. ver. ultimo quæro*, ad quem se refert Franc. *ibi. n. 7. ad fin.* dicendum est cum Rota *decis. 6. de concess. prabend. alias 197. in nouis*, quam sequitur Pacianus *de probatio. lib. 1. c. 26. num. 31. & seq.* & post hæc González *gloss. 110. à numero 24.* quod beneficium situm in capella, clauitro, cœmeterio, seu ambitu contiguus Ecclesie censetur esse in eadem Ecclesia, pars illius Ecclesie sunt, & ideo polluta, seu interdicta Ecclesia, etiam capella, clauitrum, & cœmeterium, prædicta polluta, seu interdicta censentur *cap. 1. de consecrat. Ecclesie in 6. & cap. si ciuitas. de sentent. excommunicat. eodem lib. facit decis. 15. & 16. de iure patronat. in antiq.* & ita videtur communiter intelligi: si vero capella, seu cœmeterium, non essent Ecclesie contigua, sed extra septa illius, tunc beneficium ibi situm, non censetur esse in Ecclesia maioris, seu principalis, *argum. dist. cap. si ciuitas in fine*, licet capellanus, seu beneficiatus illius haberet facere aliquod ministerium in Ecclesia maiori, puta, interesse diuinis, vel celebrare in festiuitatibus, vel alia similia: attendendus enim est locus, ubi beneficium est situm, erectum, & fundatum, quamuis secus sit ad effectum decreti Concilij Tridentini, *sess. 25. de reformat. c. 5. de filiis clericorum*, quia in Ecclesia paterna prohibentur, quoquo modo ministrare, vt supra, *cap. 3. num. 69.*

§. 3.

De incompatibilitate, seu compatibilitate beneficiorum simplicium.

SVMMARIA.

Supereſt agendum de incompatibilitate, seu compatibilitate beneficiorum simplicium, n. 260. Et primo certum est, duo beneficia etiam simplicia non posse simul teneri, si ambo requirunt personalem residentiam incompossibilem, numer. 261. Secundo certum est, posse quem licite obtinere duo beneficia simplicia personalem residentiam non requirentia, quando alterum eorum non est sufficiens ad congruam sustentationem, nu. 262.

Difficultas est, an plura beneficia simplicia residentiam non requirentia sint incompatibilia, & non possunt retineri, quando alterum eorum est sufficiens, nu. 263. Et prima sententia Innocenti, & aliorum est, posse teneri, quam seruat consuetudo, quam Papa scit, & tolerat, & c. à numero 264. Contraria sententia est glossæ, Abbatis, & aliorum, & communem obseruantiam, & consuetudinem contrariam non valere, à numero 268.

Secundum authorem, loquendo ante Concilium Tridentinum, secunda sententia est verior de iure, ex c. conquirente, de cleri. non resident. num. 272. Prima tamen sententia Innocenti posset procedere ex consue-

tudine, modo non esset magna coaceruatio, & nimia pluralitas beneficiorum arbitrio boni viri, etiam si congruam excederent sustentationem: nam & duo beneficia incompatibilia possunt teneri ex consuetudine: & beneficiorum non curatorum multitudo prohibita diuina lege non est, à n. 273.

Prædicta sententia Innocenti, & consuetudo sublata est per Concil. Trid. *sess. 24. c. 17.* cuius verba ponuntur nu. 279. quod decretum comprehendit beneficia iuris patronatus non obſtante quadam declaratione S. Congregationis, cui respondetur, n. 280.

An habenti beneficium sufficiens nequeat conferri aliud, nisi prius illo dimisso, & alias collatio sit nulla ex d. decreto, vt videtur ex eius verbis, & facit c. is cuius de prabend. in 6. n. 281. & seq. Sed contrarium resoluitur, nam verba dicti decreti intelliguntur ad effectum retentionis tantum, ex S. Congregatione, & Rota, numer. 283.

Dicitur c. is cui, procedit in habente potestatem delegatam providendi de beneficiis persona idonea, qui non potest providere beneficiato sufficiens, quia ad istum effectum non dicitur persona idonea de iure, nu. 284. Secus vero est in collatore ordinario, & conferente auctoritate ordinaria, nu. 285. & in patrono, nu. 286. Et quamuis in delegatione non apponatur verbum, persona idonea intelligitur, nisi exprimat, quod alias beneficiato possit providere, n. 287. & seq.

Prouiso legati, qui prouidit auctoritate Apostolica, & sicut delegatus habenti aliud est nullus, secundum Rotam, ex d. cap. is cui: quod tamen non habet locum in habente beneficium insufficiens, & tenue, num. 289. & seq. & sic Nuntius Hispaniarum, cui datur facultas beneficia 24. ducatorum personis idoneis providendi, non potest providere alicui aliud beneficium sufficiens obinenti, & alias prouiso erit nulla, numer. 291.

Vicarius Episcopi habens specialē facultatem conferendi, poterit conferre omnibus, quibus potest Episcopus, & sic etiam habentibus beneficium, etsi dictum sit, quod conferat idoneis, non obſtante d. c. is cui, quod non procedit in delegato ordinario, sed solum in habente potestatem delegatam conferendi auctoritate Apostolica, n. 292.

Inprobatur Sbrocius id verum non putans, ubi fieret collatio beneficiatus aliorum beneficiorum collatorum, vel alias incompatibilium: nec iura per eum adducta id probant, sed solum quod per assecutionem secundis vacat primum, & c. & solum procedit in terminis capit. ordinarij §. in conferendis de offic. ordinarij quod non solum videtur procedere in habentibus plures personatus, dignitates, vel beneficia curata, sed etiam alia beneficia incompatibilia, à numero 295.

An si habenti beneficium sufficiens conferatur aliud non sufficiens, per assecutionem istius vacet ipso iure primum numero 300. Resoluitur affirmatiue, numero 301. Et idem si habenti vnum non sufficiens, conferatur aliud sufficiens de per se, à numero 302. Nec tollit Contilium, quin habenti beneficium simplex non sufficiens, liceat conferre aliud non curatum, & c. nu. 304.

An habenti duo, vel tria beneficia, quæ non sufficiunt ad congruam, possit aliud, vel alia beneficia usque ad congruam conferri ad effectum retentionis, n. 305. Et certum est, ante Concilium licuisse plura beneficia alias non incompatibilia etiam ultra duo tenere usque ad congruam, n. 306.

Sed stante Concilio id non licet, vt contra Nanarium, &